

Øer er dyr, vil jeg i og for sig ikke benægte, det er store Udgifter, det kan jo godtgøres af Tallene. Man maa imidlertid huske paa, at det er meget dyrere at leve derovre end herhjemme. Udgiften til Lønninger og deslige maa derfor være væsentlig højere derovre end herhjemme. At der kan foretages en Reduktion deri, tror jeg, men i saa Henseende have vi allerede i den forløbne Aarrække efterhaanden reduceret saa vidt som muligt, saa snart Embedsledighed indtraadte. Den samme Vej ville vi fortsætte paa i Fremtiden. Jeg har fremdeles det Ønske at komme til en Ordning af disse Forhold, og en Mulighed derfor vilde der ogsaa være, saafremt Flertallet i dette høje Ting kunde gaa bort fra den Stilling, det indtog i 1895—96, da man vel at mærke ikke alene holdt paa Øernes Selvstyre i almindelig Forstand — thi det var jo netop det samme, Regeringsforslaget gik ud paa, for saa vidt det vilde give Øerne kommunalt Selvstyre — men holdt paa et meget udvidet Selvstyre saaledes, at Øerne i Fremtiden skulde bære Udgifterne til en hel Række Foranstaltninger, der her i Danmark ere Statsforanstaltninger, mod at de selvfølgelig til Gengæld fik en større Raadighed til ved de kommunale Raad at tage Bestemmelser om den Slags Forhold. Hvis der skulde vise sig Tegn til Imødekommen med Hensyn til en Ordning i saa Henseende, vil jeg meget gerne fremsætte Forslag derom, hvorefter man kunde optage en Forhandling om dette Anliggende.

Ordføreren (Oscar Hansen): Den højtærede Ministers Svar er ikke tilfredsstillende. Man kan jo komme lidt frem ad den Vej, Ministeren antydede, ved efterhaanden som Embederne blive ledige, at omordne eller inddrage dem, men man kommer ikke saa forfærdelig langt frem ad den Vej. De store militære Udgifter derovre vedblive at hvile trykkende paa Moderlandet og medføre stadig, at Militæret bruges som daglig Tvangsmagt til at tvinge den store Befolkning til at arbejde for de faa Verdensfirmaer, der have Interesse i at udpine Øerne. Dette kan man ikke komme bort fra ad den Vej, som den højtærede Minister antydede. Der maa en langt grundigere Ændring i Forholdene, for at det kan blive nogenlunde tilfredsstillende. Den højtærede Finansminister erklærede i 1897: Jeg betragter dette Spørgsmaal som et Spørgsmaal, der umulig kan hvile i længere Tid. Nu i 1899 erklærer den højtærede Finansminister, at han

har indset, at Vanskelighederne vare større, end han troede. Der opstaar derfor nødvendigvis — det kan ikke undre — hos Tingets Medlemmer det Spørgsmaal, hvorfor den højtærede Minister, der i 1897 erklærede, at han arbejdede positivt paa Sagen, og mente at den snart maatte ordnes, nu er kommen til det triste Resultat, at Vanskelighederne ere større, end han ventede, og der fremstiller sig da det Spørgsmaal, om den ejendommelige Koncentration af Ministerier, der er kommen frem herhjemme i den senere Tid, er forenelig med en forsvarlig Varetagelse af Statens Tarv, om det er den Koncentration, der bevirker, at den højtærede Minister ikke kan anvende den Tid og den Kraft paa det vestindiske Spørgsmaal, som man i Virkeligheden maatte betragte som nødvendig, naar man tager Hensyn til en forsvarlig Varetagelse af Statens Tarv. Den højtærede Minister har nu i begge sine Foredrag i Dag holdt sig til Forholdene i 1895—96, og hvad man da søgte at gøre, men har ikke med et Ord antydnet, hvor langt hans Arbejde er kommet i 1897, og hvor vidt hans Arbejde nu er kommet, maaske af den Grund, som jeg her antydede, at Arbejdet i Virkeligheden har vist sig at være vanskeligt, fordi der har været andre Opgaver, der have bevirket, at den højtærede Minister ikke har kunnet tillægge den enkelte Sag den Værdi og den Opmærksomhed, som den jo dog ganske sikkert fortjener. Naar jeg tillod mig i min første Tale at spørge den højtærede Minister om, hvorvidt man kunde vente Forslag om Oprettelsen af en Regnskabsret, saa vil jeg gøre opmærksom paa, at dette ikke sigtede til aktuelle Forhold, det var et Spørgsmaal, som den højtærede Minister jo ved, oftere har været fremme her, og som, da man tilfældig har en Minister, der er fortrolig med Regnskabsvæsenet, ikke kunde synes det var saa ganske urimeligt at vente Svar paa.

Finansministeren (Hørring): Den Kombination af Ministerier, som den ærede Ordfører talte om, kan jo umulig have haft Indflydelse paa denne Sag, allerede af den Grund, at denne Kombination kun har bestaaet i to Maaneder.

Den ærede Ordfører udtalte, at Militærmagten paa de vestindiske Øer bruges til at holde den store Befolkning til at arbejde for de enkelte — Magthavere, tror jeg, han sagde, eller ogsaa var det et lignende Udtryk. Dette maa jeg modsige, og jeg forstaar ikke, hvad det er, den